

**Bílá Voda, Złoty Stok, Borůvková hora
a Vidnava**
(15. 7. 2018)

 Brno
Český rozhlas

Dobré ráno, Lucie, dobré ráno, Moravo!

Jsem nyní na několikadenním výletu ve Slezsku. Jsou zde velmi zajímavá místa s bohatou a často velmi pohnutou historií. Turistům – posluchačům určitě mohou nabídnout svoji včerejší trasu.

Ještě před příjezdem jsem si našel, že celá řada názvů obcí je úplně nových. Názvy vznikaly po roce 1945 po odsunu Němců podle Postupimské dohody vítězů války. Některé příklady: Vápenná, Písečná, Žulová, Uhelná. Pamětní desky, pomníčky a informační tabule také připomínají, že těmito místy procházely pochody smrti (vězni z Osvětimi těsně před koncem války), odehrávaly se zde ozbrojené útoky.

Moje včerejší túra začínala v Bílé Vodě. Navštívil jsem zde Muzeum izolace, internace a integrace. Kromě dokumentů o historii obce jsem se zájmem prohlížel a pročítal dokumenty o internaci řádových sester. Po roce 1950 do Bílé Vody (ale i do dalších míst) byly soustředěny sestry z vnitrozemí.

Přešel jsem státní hranici a došel do malého polského města Złoty Stok. Zde probíhala po mnoho století těžba zlata. Bylo tu až 300 km tunelů ve 12 úrovních. První doložená zmínka o zdejší těžbě zlata je z roku 1273. V 16. století se z 200 dolů získávalo 8% evropské těžby. V roce 1962 byla těžba zastavena, i když zde zlato stále bylo. Postupně byly štoly zaplaveny vodou. V roce 1996 byly dvě štoly zpřístupněny a lze je navštívit.

Táhlým stoupáním jsem vystoupil na Jawornik Wielky (871 m n. m.) a přes obec Orłowiec se dostal na Borůvkovou horu (899 m n. m.), kde kromě zralých borůvek je pro turisty atraktivní rozhledna.

Poměrně dlouhým sestupem jsem došel do Javorníku. Také sem byly po roce 1950 internovány řádové sestry. Není možné si nevšimnout zámku na Jánském vrchu.

Odtud jsem přejel vlakem a autobusem do Vidnavy. V sobotu 21. 7. 2018 zde budou oslavy 750 let první zmínky o městě. Ve Vidnavě najdeme dva kostely – kostel sv. Kateřiny Alexandrijské z 13. století a Gymnasiální kostel sv. Františka z Assisi, který se začal stavět v roce 1897. Při dnešní ranní procházce městem mě zaujal pomníček, který připomíná oběti z 22. 9. 1938, kdy do Vidnavy vtrhlo několik set příslušníků sudetoněmecké organizace Freikorps a násilím začalo obsazovat veřejné budovy. Paprsky ranního sluníčka mě upozornily na velký kámen v nedalekém parčíku. Na kameni jsem četl text s hlubokým obsahem: NATOČ SVOU TVÁŘ KE SLUNCI, AŽ STÍNY MINULOSTI PADNOU ZA TEBE.